

SVENSK FÖRFATTNINGSSAMLING

1964 · Nr 100—102

Utkom från trycket den 8 maj 1964

Nr 100

L a g

angående ändring i lagen den 17 maj 1963 (nr 114) om semester;

given Stockholms slott den 29 april 1964.

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna, att 5, 7, 10 och 12 §§ lagen den 17 maj 1963 om semester skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

5 §.

Upphör anställning innan arbetstagaren åtnjutit semesterlön, vartill han förvärvat rätt enligt denna lag, skall han erhålla ersättning därför (*semestersättning*).

Motsvarande skall — — — anställningsvillkoren ändrats.

7 §.

Semester utgår — — — en dag.

Med dag, — — — till godo.

Dag, under vilken arbetstagaren varit frånvarande från arbetet av anledning, som i andra stycket b)—e) sägs, skall icke jämföras med dag å vilken arbete utförts därest eljest, av annan orsak än driftsuppehåll för samtidig semester, arbete uppenbarligen icke kunnat beredas arbetstagaren å sådan dag. Har arbetstagaren varit frånvarande från arbetet av anledning, som i andra stycket b) sägs, och har frånvaron fortgått oavbrutet under två kvalifikationsår, skall därefter infallande dag av frånvaroperioden icke jämföras med dag, å vilken arbete utförts.

I fall — — — till arbetet.

Om förlängd — — — särskild lag.

10 §.

Arbetsgivaren äger bestämma, när semestern skall utgå; dock bör semestern, om arbetstagaren icke annat begär, såvitt möjligt förläggas till sommartid. Semestern skall, med undantag som föranledes av andra stycket, utgå i ett sammanhang, såframt icke överenskommelse om annan ordning träffas med arbetstagaren eller semestertiden överstiger tjugofyra dagar. I sistnämnda fall må semestern även utan arbetstagarens samtycke förläggas till två perioder, av vilka den ena utgör minst tjugofyra dagar.

¹ Prop. 1964: 58; L·U 36; Rskr 136.

* 75—648000. Svensk författningssamling 1964, Nr 100—102

Infaller under den för semestern bestämda tiden dag, då arbetstagaren på grund av sjukdom är oförmögen till arbete, eller dag, som enligt 7 § andra stycket c)—e) jämföras med dag å vilken arbete utförts, skall den dagen frånräknas, såframt arbetstagaren utan dröjsmål gör framställning därom hos arbetsgivaren. Arbetstagaren är skyldig att, om arbetsgivaren så påfordrar, genom intyg av läkare eller uppgift från allmän försäkringskassa styrka att han på grund av sjukdom varit oförmögen till arbete. Semester, som återstår på grund av att tid sålunda frånräknats, skall förläggas till en sammanhängande period, om arbetstagaren icke medger annat.

Semester för — — — svensk hämn.

12 §.

Arbetstagare, som — — — belöpande lönen.

För annan — — — av inkomsten.

Vid tillämpning av andra stycket skall i arbetsinkomsten icke inräknas semesterlön, sjuklön eller sådant tillägg till lönen, som utgått för tid utöver den för arbetstagaren normala arbetstiden (övertidstillägg). För varje dag som arbetstagaren varit frånvarande från arbetet och som enligt 7 § andra stycket b)—e) jämföras med dag, å vilken arbete utförts, skall arbetsinkomsten ökas med ett belopp, motsvarande arbetstagarens genomsnittliga dagsinkomst i anställningen under kvalifikationsåret. Har arbetstagaren icke åtnjutit någon inkomst i anställningen under kvalifikationsåret, skall semesterlönen beräknas med hänsyn till hans genomsnittliga dagsinkomst i anställningen under det kvalifikationsår, då han sist utförde arbete för arbetsgivarens räkning.

Vid beräkning — — — särskilda kostnader.

För arbetstagare, — — — tillämpligt kollektivavtal.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 1964.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 29 april 1964.

GUSTAF ADOLF

(L. S.)

(Socialdepartementet)

SVEN ASPLING

